

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Michala Bobka, soudkyně Lenky Kaniové a soudce Ivo Pospíšila v právní věci žalobkyně: **KL Plus s.r.o.**, se sídlem Studánky 20, Vyšší Brod, zast. JUDr. Ing. Petrem Machálkem, Ph.D., advokátem se sídlem Pivovarská 58/8, Vyškov, proti žalovanému: **Státní úřad inspekce práce**, se sídlem Kolářská 451/13, Opava, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 2. 2024, č. j. 11241/1.30/23-3, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 30. 5. 2024, č. j. 63 A 10/2024-38,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se zamítá**.
- II. Žalobkyně **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a předchozí řízení

[1] Oblastní inspektorát práce pro Jihočeský kraj a Vysočinu („oblastní inspektorát“) shledal rozhodnutím ze dne 15. 11. 2023 žalobkyni vinnou ze spáchání přestupku podle § 15 odst. 1 písm. a) zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), ve znění zákona č. 183/2017 Sb., a uložil jí pokutu 35 000 Kč (dále „rozhodnutí o přestupku“). Žalobkyně se přestupku dopustila tím, že v rozporu s § 10 odst. 2 kontrolního řádu *neposkytla součinnost potřebnou pro výkon kontroly* zahájené dne 9. 8. 2023. Nesplnila totiž výzvu k doložení dokladů vztahujících se k předmětu kontroly, konkrétně dokladů týkajících se výkonu práce určitých osob, které se dne 8. 8. 2023 při místním šetření

nacházely na pracovišti „rekonstrukce lesní krčmy“ v X. V záhlaví uvedeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobkyně a rozhodnutí o přestupku potvrdil.

[2] Žalobu proti rozhodnutí žalovaného Krajský soud v Českých Budějovicích (dále jen „krajský soud“) shora označeným rozsudkem zamítl. Napadené rozhodnutí neshledal nepřezkoumatelným, neboť žalovaný vypořádal veškeré námitky žalobkyně a zabýval se jejími vyjádřeními ze dne 25. 8. 2023 a 27. 10. 2023. Řízení neshledal zmatečným, neboť poučení podle § 16 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, se žalobkyni dostalo v usnesení o zahájení přestupkového řízení.

[3] Krajský soud poté nepřisvědčil žalobkyni, že předloženým vysvětlením ze dne 25. 8. 2023 splnila povinnost součinnosti. V rozporu s § 16 správního řádu žalobkyně předložila podání ve vietnamském jazyce bez úředně ověřeného překladu. Úprava správního řádu se přitom užije z důvodu absence zvláštní úpravy v kontrolním řádu. Žalobkyně byla v oznámení o zahájení kontroly poučena o nutnosti předložit písemnosti v českém jazyce, případně s úředně ověřeným překladem podle § 16 odst. 2 správního řádu. Podání ze dne 25. 8. 2023 ve stanovené formě nepředložila, načež ji oblastní inspektorát ve výzvě k součinnosti znovu vyzval k doložení písemností ve lhůtě 10 dnů s upozorněním na nutnost doplnit předložené vysvětlení o úředně ověřený překlad. Žalobkyně ve stanovené lhůtě již nic dalšího nedoložila.

[4] Stejně tak krajský soud nezjistil ani namítaný rozpor ve skutkových zjištěních. Ztotožnil se s postupem oblastního inspektorátu, který se žalobkyní předloženým vysvětlením nezabýval z důvodu nepředložení úředně ověřeného překladu. Oblastní inspektorát žalobkyni vyzval k odstranění vad jejího podání a stanovil k tomu lhůtu, a to ve výzvě k součinnosti. Krajský soud proto nepřisvědčil žalobkyni co do tvrzení, že k odstranění vad svého podání nebyla vyzvána, respektive že jí nebyla stanovena lhůta k odstranění vad, tudíž že tyto vady odstranila svým vyjádřením učiněným v českém jazyce v rámci následného přestupkového řízení dne 27. 10. 2023.

[5] Ani s námitkou, že ve věci měl být správně použit § 22a zákona č. 251/2005 Sb., o inspekci práce, se krajský soud neztotožnil. Přestupkové řízení bylo zahájeno v souvislosti s porušením povinnosti podle § 10 odst. 2 kontrolního řádu. Ustanovení § 22a zákona o inspekci práce upravuje přestupek spočívající v porušení povinnosti podle § 9 tohoto zákona, tj. povinnosti dostavit se na pracoviště úřadu nebo inspektorátu a poskytnout údaje. Pokud se poté žalobkyně domáhala použití uvedeného ustanovení v souvislosti s namítanou nepřiměřeností trestu, krajský soud doplnil, že úprava v zákoně o inspekci práce stanovila přísnější horní hranici pokuty 1 000 000 Kč oproti horní hranici 500 000 Kč za přestupek podle § 15 kontrolního řádu, který aplikovaly správní orgány.

[6] Krajský soud neshledal důvodnými ani zbylé námitky žalobkyně týkající se blíže nekonkretizovaného porušení základních zásad činnosti správních orgánů, protiústavnosti § 16 odst. 1 správního řádu, rozporu povinnosti jednat v českém jazyce s unijním právem, porušení náležitostí protokolu o kontrole, porušení práva na obhajobu a nepřiměřenosti uloženého trestu.

II. Kasační stížnost, vyjádření žalovaného a replika žalobkyně

pokračování

[7] Žalobkyně (dále „stěžovatelka“) podává kasační stížnost z důvodů, které podřadila pod § 103 odst. 1 písm. a) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Navrhuje napadený rozsudek krajského soudu zrušit a věc mu vrátit k dalšímu řízení.

[8] Krajský soud uzavřel, že stěžovatelka nesplnila povinnost součinnosti a oblastní inspektorát její podání nemohl věcně posoudit, respektive se jím nezabýval, neboť nebylo předloženo v zákonem stanovené formě. Tento závěr je v rozporu s obsahem spisu a s vyjádřením žalovaného učiněným v řízení před krajským soudem, že inspektor si podání stěžovatelky přeložil, pracoval s ním a prověřil jej. Správní orgán svůj vlastní překlad této listiny založil do spisu a provedl jako důkaz. Stěžovatelka tak byla rozhodnutím o přestupku potrestána, ačkoli osoba, kterou ve svém podání označila za osobu, která prováděla práce na kontrolovaném pracovišti, a vůči níž oblastní inspektorát zahájil kontrolu, se k činu přiznala.

[9] Není dále správný závěr krajského soudu, že se ve věci uplatní § 16 správního řádu. Je pravdou, že nestanoví-li kontrolní řád jinak, postupuje se při kontrole podle správního řádu. To ovšem neznamená, že se má správní řád použít bez dalšího. Podle stěžovatelky kontrola není správním řízením, jde o formu správního dozoru. Má-li mít stěžovatelka povinnost mimo správní řízení komunikovat s inspekcí práce v českém jazyce, musí tak stanovit zákon. Ustanovení § 16 správního řádu se však uplatní až na zahájená správní řízení. Zákon tak povinnost komunikovat v českém jazyce v rámci správního dohledu nestanoví. Jedná-li se o přestupek, nelze opačný závěr dovozovat v neprospěch obviněného. Nadto provedením překladu listiny předložené stěžovatelkou a jeho založením do spisu správní orgán provedl důkaz, takže otázka jednacího jazyka je zde spíše teoretická. Krajský soud tak výkladem v neprospěch stěžovatelky překryl mezeru v zákoně, což je v rozporu s principy správního trestání.

[10] Stěžovatelka dále nesouhlasí se závěry krajského soudu ohledně nepoužití § 22a zákona o inspekci práce. Krajský soud tento závěr odůvodnil pouze tím, že řízení bylo zahájeno podle kontrolního řádu a zákon o inspekci práce upravuje povinnost dostavit se na pracoviště úřadu nebo inspektorátu a poskytnout údaje. Smyslem § 22a zákona o inspekci práce je vytvořit podmínky pro provedení kontroly. Jedná se o speciální úpravu vůči kontrolnímu řádu. Krajský soud tak popřel právo stěžovatelky na srozumitelné odůvodnění právního názoru soudu a zvolil výklad v neprospěch obviněné.

[11] Krajský soud konečně vycházel z formalistického pohledu na kontrolu, podle něhož stěžovatelka měla splnit jakoukoli výzvu státního úředníka. To však dle stěžovatelky odporuje rozsudku NSS ze dne 7. 4. 2021, č. j. 8 As 102/2019 - 31, podle něhož má kontrolní orgán ve smyslu zásady součinnosti podle § 4 správního řádu dát kontrolované osobě, požaduje-li po ní součinnost podle § 10 odst. 2 kontrolního řádu, možnost odstranit případné pochybnosti nebo nejasnosti ohledně součinnosti, kterou poskytla v dobré víře.

[12] Žalovaný považuje kasační stížnost za nedůvodnou a navrhuje ji zamítnout. Plně se ztotožňuje se závěry napadeného rozsudku.

[13] V replice k vyjádření žalovaného stěžovatelka znovu odkazuje na vyjádření žalovaného k žalobě v rámci řízení před krajským soudem a uvádí, že napadený rozsudek je

v extrémním rozporu se stavem spisu. Jestliže žalovaný tvrdí, že si vyjádření stěžovatelky přeložil a dále s ním pracoval, krajský soud nemohl dojít k závěru opačnému. Krajský soud tím porušil procesní práva účastníků, neboť správné a úplné hodnocení důkazů je klíčovou součástí spravedlivého procesu. Zde se přitom jedná o důkaz klíčový pro věc samu.

III. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[14] Kasační stížnost je přípustná. Stěžovatelka ji podává z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s. a Nejvyšší správní soud neshledal nedostatky podmínek řízení či jiné překážky, které by bránily dalšímu postupu a rozhodnutí ve věci. Napadený rozsudek proto přezkoumal v rozsahu a z důvodů vymezených v kasační stížnosti s přihlédnutím k případným vadám, které je povinen zkoumat z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[15] Kasační stížnost **není** důvodná.

[16] Nejvyšší správní soud zjistil ze správního spisu následující podstatné skutečnosti. Dne 8. 8. 2023 provedl oblastní inspektorát na pracovišti „rekonstrukce lesní krčmy“ v X místní šetření jako úkon předcházející kontrole v souladu s § 3 kontrolního řádu. Na základě toho byly mimo jiné sepsány seznam osob nacházejících se na pracovišti a úřední záznamy s J. B., který uvedl, že zde pracuje jako osoba samostatně výdělečně činná, a V. T. P., jenž na pracovišti obsahoval bagr. Dále byla přivolána hlídka Policie ČR k neztotožněnému muži asijského typu, který na pracovišti rovněž vykonával pracovní činnost.

[17] Dne 9. 8. 2023 oblastní inspektorát žalobkyni oznámil zahájení kontroly týkající se především dodržování povinností plynoucích ze zákona o inspekci práce a zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti. V oznámení se uvádí, že kontrola bude provedena po doložení požadovaných vyjádření a dokladů. Současně se stěžovatelka vyzývá, aby do 15 dnů od doručení oznámení ke kontrole předložila písemné vyjádření k výkonu práce pana V. T. P. a neztotožněného muže, jenž v době místního šetření na pracovišti konal práci, dále případné pracovněprávní ujednání spolu s doklady prokazujícími splnění informační povinnosti vůči příslušné krajské pobočce Úřadu práce České republiky, a konečně smluvní ujednání, na jehož základě prováděli práci v době místního šetření na kontrolovaném pracovišti pan J. B. a pan V. V.

[18] Oznámení obsahuje též poučení o povinnosti poskytnout součinnost podle § 10 odst. 2 kontrolního řádu a následcích jejího nesplnění, respektive o nutnosti sdělit případné překážky bránící řádnému provedení kontroly nejméně 5 dní před termínem jejího provedení. Dále též poučení o tom, že písemnosti vyhotovené v cizím jazyce musí kontrolovaná osoba předložit v původním znění a současně v úředně ověřeném překladu do českého jazyka.

[19] Stěžovatelka zaslala prostřednictvím svého jednatele oblastnímu inspektorátu dne 25. 8. 2023 podání ve vietnamském jazyce. Ve spisu se nachází neověřený překlad tohoto podání do českého jazyka vyhotovený inspektorem pomocí překladače Google. Z toho vyplývá, že stěžovatelka sděluje, že na provedení prací „rekonstrukce lesní krčmy“ si najala stavebního podnikatele na základě ústní smlouvy o dílo. Žádá o lhůtu 60 dní na to, aby si našla právního zástupce, a tvrdí, že nevěděla o tom, že se na stavbě podílejí její

pokračování

zaměstnanci. Závěrem uvádí, že „využívá svého práva na obhajobu“. Dokud se neporadí s právníkem, nechce poskytovat informace v této věci, protože by se mohla „vystavit riziku trestního stíhání“.

[20] Oblastní inspektorát dne 25. 8. 2023 stěžovatelku vyzval k poskytnutí součinnosti, a sice k předložení výše v bodu [10] uvedených vyjádření a dokladů ve lhůtě 10 dní od doručení výzvy. Ve výzvě je rovněž uvedeno, že oblastní inspektorát od stěžovatelky obdržel dne 25. 8. 2023 podání v neznámém jazyce a že stěžovatelka je v souladu s § 16 správního řádu povinna předložit písemnosti vedle znění v původním jazyce rovněž v úředně ověřeném překladu do českého jazyka. Kontrolní spis neobsahuje žádné další podání od stěžovatelky.

[21] Oblastní inspektorát následně se stěžovatelkou zahájil přestupkové řízení (stěžovatelce oznámeno dne 14. 9. 2023). Stěžovatelka se měla dopustit přestupku nesplnění povinností kontrolované osoby podle § 15 odst. 1 písm. a) kontrolního řádu. Přestupkové jednání bylo spatřováno v tom, že stěžovatelka ve stanovené lhůtě (do 7. 9. 2023) neposkytla součinnost potřebnou pro výkon kontroly zahájené dne 9. 8. 2023, neboť neuposlechla výzvy k poskytnutí součinnosti ze dne 25. 8. 2023, a sice výzvy k předložení dokladů vztahujících se k předmětu kontroly, ani na tuto výzvu nijak nereagovala nebo se neomluvila.

[22] V rámci přestupkového řízení stěžovatelka v návaznosti na výzvu k uplatnění práv obviněného zaslala dne 27. 10. 2023 oblastnímu inspektorátu vyjádření (v českém jazyce), v němž uvádí obdobné skutečnosti, jaké vyplývají z výše uvedeného neověřeného překladu jejího podání ze dne 25. 8. 2023. Nad rámec toho navrhuje, aby inspektorát uložil stavebnímu podnikateli vydat faktury prokazující, kdo konal stavební práce, a tvrdí, že se mělo jednat o faktury vystavené p. M. B. Oblastní inspektorát následně vydal rozhodnutí o přestupku.

[23] Podle § 15 odst. 1 písm. a) kontrolního řádu, *právnícká osoba se dopustí přestupku tím, že jako kontrolovaná osoba nesplní některou z povinností podle § 10 odst. 2.* Podle § 15 odst. 2 kontrolního řádu *za přestupek podle odstavce 1 písm. a) lze uložit pokutu do 500 000 Kč.*

[24] Podle § 10 odst. 2 kontrolního řádu *kontrolovaná osoba je povinna vytvořit podmínky pro výkon kontroly, umožnit kontrolujícímu výkon jeho oprávnění stanovených tímto zákonem a poskytovat k tomu potřebnou součinnost a podat ve lhůtě určené kontrolujícím písemnou zprávu o odstranění nebo prevenci nedostatků zjištěných kontrolou, pokud o to kontrolující požádá.*

[25] Podle § 8 písm. c) kontrolního řádu *kontrolující je v souvislosti s výkonem kontroly dále oprávněn požadovat poskytnutí údajů, dokumentů a věcí vztahujících se k předmětu kontroly nebo k činnosti kontrolované osoby (dále jen „podklady“).*

[26] Objektem přestupku podle § 15 odst. 1 písm. a) kontrolního řádu je zájem na zajištění řádného výkonu kontroly, respektive zájem na dosažení účelu kontroly a současně zájem na zajištění jejího řádného a nerušeného průběhu. Cílem je přinutit kontrolovaný subjekt ke spolupráci při kontrole, odmítá-li ji dobrovolně (srov. rozsudek NSS ze dne 12. 7. 2017, č. j. 6 As 83/2017 - 33). Má se tedy typově jednat o situace, kdy daný subjekt ztěžuje,

či dokonce maří průběh kontroly tím, že neposkytuje potřebnou součinnost (srov. citovaný rozsudek NSS č. j. 8 As 102/2019 - 31).

[27] Stěžovatelka na prvním místě tvrdí, že v protikladu k názoru krajského soudu splnila výzvu k součinnosti, a to podáním ze dne 25. 8. 2023. V této souvislosti namítá, že krajský soud dospěl ke skutkovým zjištěním, která jsou v rozporu se spisem, neboť správní orgán z tohoto podání, byť nedoplněného o úředně ověřený překlad, vycházel.

[28] Námitka není důvodná. Stěžovatelka na prvním místě zcela pomíjí skutečnost, že přestupkové jednání, za něž byla postižena, spočívá v nesplnění výzvy k součinnosti ze dne 25. 8. 2023. V této výzvě oblastní inspektorát reagoval na její podání ze dne 25. 8. 2023 učiněné ve vietnamském jazyce. Výslovně stěžovatelku upozornil na povinnost předložit písemnosti vyhotovené v cizím jazyce vedle původního znění taktéž v úředně ověřeném překladu. Uvedená povinnost vyplývá z § 16 odst. 2 správního řádu, jenž se v kontrolním řízení použije podpůrně. Na tuto výzvu poté stěžovatelka nikterak nereagovala. Odmítnutí další spolupráce ostatně v podání ze dne 25. 8. 2023 avizovala, jak vyplývá z jeho neověřeného překladu založeného v kontrolním spisu.

[29] Za druhé, argumentace stěžovatelky rozporem zjištění krajského soudu s obsahem spisu není ve vztahu k její odpovědnosti za přestupek vlastně vůbec relevantní. I pokud by se kontrolní orgán skutečně zabýval obsahem jejího podání ze dne 25. 8. 2023, stěžovatelka tímto podáním výzvě k součinnosti tak jako tak nevyhověla. Nejenže, jak již bylo uvedeno, toto podání učinila již před samotnou výzvou k součinnosti. Především však oblastní inspektorát v této výzvě k součinnosti stěžovatelce uložil, aby předložila doklady v podobě vyjádření k výkonu práce dvou cizích státních příslušníků, kteří se v době místního šetření pohybovali na pracovišti, případná pracovněprávní ujednání týkající se výkonu práce těchto osob, a konečně ujednání, na jehož základě konali v daném místě a čase práci pan B. a pan V. Nic z toho ovšem stěžovatelka nepředložila. I pokud by bylo možné vycházet z neověřeného překladu jejího podání ze dne 25. 8. 2023, sdělila pouze neurčitou informaci, že si na provedení prací najala „stavebního podnikatele“ na základě smlouvy o dílo a že nevěděla o tom, že se na stavbě podílejí její zaměstnanci.

[30] Je poté pravdou, že NSS v citovaném rozsudku č. j. 8 As 102/2019 - 31 akcentoval uplatnění základních zásad činnosti správních orgánů při ukládání povinností kontrolovaným osobám, především zásadu spolupráce podle § 4 správního řádu. V nyní projednávané věci se však nejednalo o situaci, kdy by stěžovatelka „*v dobré víře požadovanou součinnost poskytla, jen ne zcela dle představ kontrolního orgánu*“. Stěžovatelka reagovala, navzdory poučení v oznámení o zahájení kontroly, pouze předložením podání ve vietnamském jazyce. Kontrolní orgán přesto stěžovatelku *znovu vyzval* k předložení požadovaných podkladů a *výslovně ji upozornil* na povinnost předložit písemnost v cizím jazyce spolu s úředně ověřeným překladem. Na to již stěžovatelka nereagovala. Kontrolní orgán tak postupoval tak v souladu se zásadou spolupráce ve smyslu § 4 správního řádu, na rozdíl od stěžovatelky.

[31] Ve světle uvedeného jsou další otázky, které nastoluje stěžovatelka v kasační stížnosti, vlastně podružné. NSS nepochybuje o tom, že stěžovatelka porušila povinnost podle § 10 odst. 2 kontrolního řádu. Neposkytla součinnost kontrolujícímu, když mu nepředložila

pokračování

podklady, které po ní byl kontrolující podle § 8 písm. c) kontrolního řádu oprávněn požadovat. Vzhledem k tomu, že k řádnému provedení kontroly bylo předloženo požadovaných vyjádření a podkladů nezbytné, jak vyplývá z oznámení o zahájení kontroly (viz výše bod [17]), stěžovatelka přinejmenším ohrozila zájem na dosažení účelu kontroly, respektive na zajištění jejího řádného průběhu. Závěr o její odpovědnosti za přestupek podle § 15 odst. 1 písm. a) kontrolního řádu tak plně ob stojí.

[32] Pokud se týče stěžovatelčiny polemiky ohledně povinnosti předkládat v kontrolním řízení písemnosti v české jazyce, tj. stran použití § 16 správního řádu, NSS připomíná, že podle § 28 kontrolního řádu se při kontrole postupuje podle správního řádu, nestanoví-li kontrolní řád jinak. Nejvyšší správní soud poté v rozsudku ze dne 30. 5. 2018, č. j. 2 As 418/2017 - 38, k subsidiaritě správního řádu uvedl: „Podle § 28 kontrolního řádu se na výkon kontrolní činnosti podpůrně vztahuje i správní řád, což ostatně vyplývá i z § 1 odst. 2 správního řádu. Podle § 158 odst. 1 a § 177 odst. 2 správního řádu se na výkon kontrolní činnosti podpůrně uplatní část čtvrtá správního řádu a obdobně též ustanovení části první a v § 154 správního řádu vyjmenovaná ustanovení části druhé.“ Mezi ustanovení vyjmenovaná v § 154 správního řádu spadá též § 16 tohoto zákona, jež se proto v kontrolním řízení použije obdobně. Námitka stěžovatelky není důvodná.

[33] Důvodnost kasační stížnosti konečně nemůže založit ani námitka, že jednání stěžovatelky mělo být podraženo pod § 22a zákona o inspekci práce. Přestupek podle uvedeného ustanovení spočívá v porušení některé z povinností v § 9 zákona o inspekci práce, jehož odst. 1, na který se zřejmě stěžovatelka odvolává, stanoví: *inspektor může v odůvodněných případech vyzvat kontrolovanou osobu, aby se v určené lhůtě dostavila na pracoviště úřadu nebo inspektorátu a poskytla údaje, dokumenty nebo věci související s výkonem kontroly.*

[34] Ustanovení § 9 odst. 1 zákona o inspekci práce upravuje určitou kvalifikovanou součinnost, kdy vedle poskytnutí údajů se má kontrolovaná osoba rovněž *dostavit na pracoviště úřadu nebo inspektorátu.* Jedná se tudíž o povinnost přísnější, než je obecná povinnost součinnosti podle § 10 odst. 2 kontrolního řádu, neboť se vyžaduje též osobní jednání s kontrolovanou osobou. Proto k uvedené výzvě může inspektor přistoupit pouze v *odůvodněných případech* a zároveň spáchání přestupku podle § 22a zákona o inspekci práce je přísněji sankcionováno než spáchání přestupku podle § 15 kontrolního řádu. Stěžovatelka byla v projednávané věci postižena za nesplnění obecné povinnosti součinnosti podle § 10 odst. 2 kontrolního řádu. Uvedené ostatně vyplývá již z toho, že kontrolující osoba stěžovatelku nevyzvala k součinnosti podle § 9 odst. 1 zákona o inspekci práce, nýbrž podle ustanovení kontrolního řádu. Lze se závěrem pouze pozastavit nad tím, že stěžovatelka se domáhá nepoužití úpravy, která je pro ni příznivější.

IV. Závěr a náklady řízení

[35] S ohledem na výše uvedené NSS zamítl kasační stížnost jako nedůvodnou (§ 110 odst. 1 věta poslední s. ř. s.).

[36] O náhradě nákladů řízení rozhodl podle § 60 odst. 1 za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatelka ve věci neměla úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení (výrok II. tohoto rozsudku). Žalovanému, který byl v řízení o kasační stížnosti úspěšný, žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly. NSS mu proto náhradu nákladů řízení nepřiznal (výrok III. tohoto rozsudku).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. dubna 2025

Michal Bobek
předseda senátu